

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.288 van 21 mei 2015
in de zaak A. 214.187/VII-39.253.**

In zake: 1. Lucien DE COCKER
2. Claudine SCHELSTRAETE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Karolien Beké en Stijn Vandamme
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij:
de BVBA SMET UITVAART
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Van Assche
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 november 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 augustus 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo van 25 februari 2014, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Smet Uitvaart voor het verder exploiteren van een funerarium, gelegen aan de Tieltseseenweg 26 te Eeklo, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 februari 2015.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 mei 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Vandamme, die verschijnt voor de verzoekende partijen, jurist Christophe Wille, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Olivier Coopman, die loco advocaat Pieter Van Assche verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert aan de Tieltseseenweg 26 in Eeklo een funerarium. Op 4 september 1991 werd daarvoor een exploitatievergunning verleend, waarvan de termijn is verstreken op 31 augustus 2011, zonder dat een hernieuwing werd gevraagd. De verzoekende partijen exploiteren in de onmiddellijke nabijheid een kleinhandel in Electro.

3.2. Op 22 februari 2013 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in, ter regularisatie. Op 15 mei 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo de vergunning. De verzoekende partijen dienen beroep in, en op 24 oktober 2013 weigert de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de milieuvergunning.

3.3. Op 10 december 2013 dient de tussenkomende partij een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in. Op 25 februari 2014 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo andermaal een milieuvergunning. De verzoekende partijen dienen opnieuw beroep in.

3.4. Dit leidt tot de thans bestreden beslissing. De motivering luidt als volgt:

“[...]

bespreking bezwaren openbaar onderzoek

[...]

- Het mobiliteitsprobleem waardoor geen parkeerplaatsen overblijven vóór de elektrozaak waarvan de heer en mevrouw De Cocker - Schelstraete zaakvoerder zijn.

Dit is gegrond. Hiervoor kan worden verwezen naar de bespreking van de planologische aspecten.

Bespreking beroepsschrift

De inrichting is strijdig met het voorlopig vastgesteld GRUP ‘Van Damme - Politiesite’.

Het GRUP werd op 28 april 2014 definitief vastgesteld door de gemeenteraad. Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan werd samen met het besluit van de gemeenteraad en het volledige advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening onmiddellijk na de definitieve

vaststelling bezorgd aan de deputatie. Het GRUP ligt voor ter goedkeuring door de deputatie op 3 juli 2014.

In het kader van de stedenbouwkundige vergunning werd - in toepassing van artikel 4.3.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - het GRUP gebruikt als toetsingskader naar de ruimtelijke inpasbaarheid van het project in het kader van een duurzame ruimtelijke ontwikkeling zoals gewenst door de stad. Het RUP is immers een gedetailleerde voorstelling van de door de lokale overheid gewenste ruimtelijke ontwikkeling van het gebied in het kader van een toekomstgerichte en duurzame ruimtelijke ordening.

De aanvraag voorziet de aanleg van 17 parkeerplaatsen op eigen terrein en voorziet tevens 30 parkeerplaatsen op privéterrein en 26 parkeerplaatsen op openbaar domein.

Volgens de stedenbouwkundige voorschriften moeten op eigen terrein, en/of collectief binnen de zone de noodzakelijke parkeervoorzieningen worden voorzien. De stedenbouwkundige voorschriften zijn duidelijk en nemen de parkeerplaatsen op openbaar domein niet in overweging. Verder dient opgemerkt dat de voorgebrachte plannen niet verduidelijken op welke manier de parkeerplaatsen op privéterrein, zijnde het aanpalende perceel nr. 1598y3, worden ingericht.

De stedenbouwkundige ambtenaar concludeert in zijn advies van 27 mei 2014 dat de aanvraag strijdig is met de stedenbouwkundige voorschriften en grafische bepalingen van het RUP. Hierop alsnog afwijkingen toestaan gaat voorbij aan het door de stad beoogde ontwikkelingsperspectief van de site.

Bovendien bepaalt artikel 4.1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP dat de bestaande vergunde bedrijvigheid kan blijven bestaan zolang er geen hinder voor de omwonenden is en de draagkracht van de omgeving niet overschreden wordt. Uitbreiding wordt uitgesloten. Nieuwe bedrijvigheid kan zich niet vestigen.

Huidige aanvraag betreft de exploitatie van een nieuwe inrichting. Het bedrijf wordt sedert 31 augustus 2011 geëxploiteerd zonder milieuvergunning. Ook op dit punt is de aanvraag in strijd met de voorschriften van het GRUP.

- Collegebesluit is onvoldoende gemotiveerd. De bezwaren van de bezwaarvoerder worden niet beantwoord of weerlegd. Bovendien is het besluit strijdig met het advies van de stedenbouwkundig ambtenaar.

Dit is correct.

De bezwaren van de dhr. en mevr. De Cocker - Schelstraete worden opgesomd, doch niet besproken.

De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar concludeert in haar advies uitgebracht in eerste aanleg dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede plaatselijke ordening noch met zijn onmiddellijke omgeving en met de wettelijke bepalingen van het RUP 'Van Damme - politiesite'. Dit advies werd noch weerlegd noch gevolgd door het college van burgemeester en schepenen.

- M.b.t. de parkeerproblematiek:

Hiervoor kan worden verwezen naar de bespreking van de planologische aspecten.

Conclusie

Niettegenstaande het voorgaande is de Deputatie van mening dat de milieuvergunning toch kan worden verleend en dat het besluit van het College

van Burgemeester en Schepenen van 25 februari 2014 kan worden bevestigd. Het College van Burgemeester en Schepenen is immers het best vertrouwd met de situatie ter plaatse”.

IV. Ontvankelijkheid

4. De tussenkomende partij stelt ter terechtzitting dat de verzoekende partijen niet het vereiste belang hebben bij hun beroep tot nietigverklaring omdat zij geen concrete hinder zouden ondervinden.

5. Als onmiddellijke omwonenden kunnen de verzoekende partijen uiteraard hinder ondervinden van de exploitatie van de inrichting. Daaraan alleen reeds ontleen zij een voldoende belang.

V. Onderzoek van de middelen

Standpunten van de verzoekende partijen

6. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen aan dat er dwaling is omtrent de feiten, en dat de bestreden beslissing werd genomen met schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), artikel 50, 3°, het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I) en artikel 30, §1, 4° en 5° van Vlarem I.

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“doordat de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen in het bestreden besluit van 28 augustus 2014 van de van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen het beroep aangetekend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Eeklo van 25 februari 2014 houdende het verlenen van een milieuvergunning niet inwilligt - waardoor de

milieuvergunning alsnog werd verleend - zonder afdoende noch correcte motivering, met name slechts op basis van de hiernavolgende overweging [...]:

‘Niettegenstaande het voorgaande is de Deputatie van mening dat de milieuvergunning toch kan worden verleend en dat het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van 25 februari 2014 kan worden bevestigd. Het College van Burgemeester en Schepenen is immers het best vertrouwd met de situatie ter plaatse.’

terwijl deze overweging in het geheel niet gestaafd wordt door de eerdere overwegingen in het besluit en deze overweging feitelijk en rechtens onaanvaardbaar is, nu enerzijds op geen enkele wijze wordt gemotiveerd waarom ‘niettegenstaande voorgaande’ anders werd geoordeeld, en deze overweging anderzijds manifest en ongefundeerd ingaat tegen de feiten en de uitgebrachte adviezen;

en terwijl deze overweging compleet haaks staat op de eerder uitgebrachte adviezen zonder dat wordt gemotiveerd waarom wordt ingegaan tegen de andersluidende ongunstige adviezen die in de beslissing zelf expliciet werden aangehaald;

en terwijl de motivering in de bestreden beslissing absoluut niet in verhouding staat tot de aangehaalde beroepsargumenten waaruit zeer omstandig en voldoende blijkt dat milieuvergunning niet verleend kan worden;

en terwijl de motivering in de bestreden beslissing niet consistent is, onvoldoende precies, een te summiere stijlformule en zelfs tegenstrijdig met alle eerder aangehaalde passages in de bestreden beslissing;

en terwijl de motivering in de bestreden beslissing ook in rechte onjuist is, nu een motivering dat het college van burgemeester en schepenen best vertrouwd is met de situatie te plaatse afbreuk doet aan de devolutieve werking van het administratief beroep en dergelijk beroep zelfs zinledig zou maken indien de deputatie de aanvraag niet zelf in zijn geheel zou beoordelen, terwijl de feitelijke gegevens en adviezen aantonen dat de milieuvergunning onmogelijk verleend kon worden;

en terwijl algemeen wordt aanvaard een milieuvergunning wel degelijk moet worden geweigerd overeenkomstig artikel 30bis, §1, in fine VLAREM I indien geen voldoende garanties bestaan dat de hinder kan worden voorkomen - quod in casu - moet de vergunning worden geweigerd;

zodat uit de inhoud van de motieven kan worden afgeleid dat de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de gegevens van het dossier niet correct en afdoende heeft beoordeeld in strijd met de materiële motiveringsplicht, daar waar men op grond van de materiële motiveringsplicht kan verwachten dat zowel de omstandigheden (feitelijke juistheid der motieven) als de kwestieuze omstandigheden waar de overheid zich op beroept juist worden geïnterpreteerd (juridische juistheid der motieven) en correct en afdoende worden toegelicht in de bestreden beslissing;

en zodat eveneens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dient te worden weerhouden, nu de beslissing van de deputatie van Oost-Vlaanderen niet is gestoeld op een correcte feitenvinding”.

7. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van de formelemotiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet.

In dit tweede middel stellen de verzoekende partijen dat er niet wordt geantwoord op de argumenten van het bestuurlijk beroep, en dat er niet wordt gemotiveerd waarom anders wordt geoordeeld dan in de ongunstige adviezen.

Beoordeling

8. Krachtens artikel 17, eerste lid van het milieuvergunningsdecreet moet de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag met redenen zijn omkleed. Op grond van artikel 50, 3°, tweede lid van Vlarem I bevat de beroepsbeslissing een gemotiveerde beslissing over de aanspraken en bezwaren die door de indiener(s) van het beroep werden gesteld.

De verplichting tot formele motivering vereist dat een bestuursbeslissing de juridische en feitelijke overwegingen vermeldt die aan de beslissing ten grondslag liggen. Deze motivering moet afdoende zijn, dit wil zeggen dat zij in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het belang van de beslissing en draagkrachtig, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Een motivering is afdoende wanneer zij de bestuurde redelijkerwijze in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de beslissing is genomen en aldus met kennis van zaken desgevallend tegen deze beslissing in rechte kan optreden en wanneer zij de Raad van State in staat stelt de hem opgedragen wettigheidcontrole uit te oefenen. De motiveringsplicht houdt ook in dat de motivering duidelijk is, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet en precies.

De motieven van de beslissing die in eerste administratieve aanleg werd genomen waren het voorwerp van een omstandige, gedetailleerde en

concrete kritiek van de verzoekende partijen. Die grieven werden in de bestreden beslissing niet beantwoord. Het verzuim om de opgeworpen beroepsargumenten op basis van een eigen feitencontrole en oordeelsvorming te beantwoorden, is niet verenigbaar met de elementaire vereisten van het legaliteits- en opportuniteitsonderzoek waartoe de verwerende partij in het kader van de door de wet ingestelde administratieve beroepsprocedure gehouden is.

De summiere en, nietszeggende motivering dat “het College van Burgemeester en Schepenen [...] het best vertrouwd [is] met de situatie ter plaatse”, betreft dan ook klaarblijkelijk niet de feitelijke gegevens, noch de milieutechnische aspecten van de vergunningsaanvraag. Dit maakt een duidelijk motiveringsgebrek uit.

VI. Rechtsplegingsvergoeding.

9. In het verzoekschrift wordt geen veroordeling gevorderd tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding. Een dergelijk verzoek wordt voor het eerst mondeling geformuleerd ter terechtzitting.

Krachtens artikel 84/1 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State moet elk processtuk of elke nota tot vereffening van de kosten ingediend door tussenkomst van een advocaat, het gevraagde bedrag van de rechtsplegingvergoeding vermelden.

Uit deze bepaling volgt dat de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding niet voor het eerst gevraagd kan worden op de terechtzitting over een beroep tot nietigverklaring dat op grond van artikel 93 van het algemeen procedurereglement met korte debatten definitief kan worden beslecht.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 augustus 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo van 25 februari 2014, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Smet Uitvaart voor het verder exploiteren van een funerarium, gelegen aan de Tieltseseenweg 26 te Eeklo, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 400 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig mei tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys